

Zpravodaj z Kršnova dvora

Časopis oddaných z Kršnova dvora pro přátelé a oddané Šrí Kršny

lizeen-duben 1999

Vážení přátelé,

přichází k vám další číslo našeho skromného Zpravodaje s touhou předat několik informací z našeho života. Omlouvám se za opoždění. Příště se polepším.

Opět jsem vybral několik dopisů, které přišly na naši adresu v posledních měsících. Dopisy jsou pro nás pohonnou hmotou i mazivem současně - prostě jsou inspirující.

Aktuálně jsem zařadil několik slov o padayatre, která za několik týdnů odstartuje

na svou několikaměsíční pouť vesničkami a městečky naší vlasti.

Především však nemohu opomenout pozvat vás na ojedinělý festival, který proběhne v neděli 30. května na Kršnově dvoře. Někteří z vás již měli možnost být účastníkem této velmi zajímavé akce na Kršnově dvoře v letech 1992 a 1997. O co jde? No přece o svatbu vaišnavů.

Příjemné chvíle se Zpravodajem přeje

Mandala-kara dás

Padayatra

Pro naše dlouholeté příznivce není tento pojem jistě neznámý. Padayatra znamená v sanskrtu pěší festival a v Indii je známa již tisíce let.

Navštěvování svatých míst pěšky je duchovní praktikou a současně velice účinným způsobem, jak rozšířit duchovní poznání. Nejen v Indii, ale i v jiných zemích se těší poutě na svatá místa velké

úctě, ať už se konají za duchovními cíli nebo dobročinnými účely.

První padayatra

V roce 1950, když byl Šríla Prabhupáda v Džhansi, šel spolu se svým prvním žákem Áčarjou Prabhakarem na padayatru přes okolní vesnice a organizovali večerní harinámy (společné zpívání svatých

jmen na veřejnosti). Vesničané se velice omlouvali za skromné přijetí, které i však přesto bylo velice pěkné a prosili je, aby opět přišli.

Pokyny z dopisů

V roce 1976 poslal Šríla Prabhupáda Pundžabi Prémanandovi, mladému Indovi, který si přál organizovat padayatru, následující dopis:
„Pokud se týká padayatry, budou-li si to mladí Indové přát, jsem okamžitě pro toto cestování připraven. Ale je tu problém s mými žáky, kteří nemluví jazykem vesničanů. Jinak bych s tím programem začal už dávno. Když si to bude přát nějaký mladý Ind jako jsi ty, okamžitě se mohu zúčastnit takového programu i s několika mými zahraničními žáky. Pokud to hodně spěchá, tak dej dohromady, prosím, asi 50 mladých mužů jako jsi ty a já jsem okamžitě připraven s další padesátkou svých žáků cestovat z vesnice do vesnice, z města do města.“ (Dopis Pundžabimu Prémanandovi, 16.4.1976)
Co se týká putujícího sankirtanu, napsal Prabhupáda Lokanáthu Mahárádžovi (23.8.1976):

„Ať už jsem s tebou, nebo ne, tvůj program zcela schvaluji. Pokračuj vytrvale s tímto programem. Jsem vždy s tebou. Takže máš mou podporu, abys dále pokračoval a rozšířil to tak, že se bude kázat v každém městě a vesnici.“

V jiném dopise (16.3.1977) uvádí Šríla Prabhupáda:

„Zde v Indii organizuje takové programy též Lokanáth Swami a má veliký úspěch. Všude rozdávají knihy, prasádam a vedou kirtany. Každý večer se zastaví v jiné vesnici. Měli bychom uvést mnoho miliónů takových vozů do celého světa.“

Padayatra v Čechách

Tento kazatelský projekt je také v naší zemi velmi pěknou a účinnou formou, jak přiblížit široké veřejnosti myšlenku jednoduchého žití a hlubokého myšlení. Již po několik let můžete vidět oddané v letních měsících s volským potahem nabízet kolemjdoucím duchovní literaturu a zdaleka je slyšíte opěvovat slávu Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Kršny Haré Kršna mahámantrou. Také letos budete mít možnost potkat se s průvodem oddaných. Letošní trasa české padayatry je vytýčena. Výchozím bodem je tradičně Kršnúv dvůr (28.6.). Uvádíme pro vaši orientaci místa, kde průvod přichází v odpoledních hodinách a oddaní v těchto místech nocují. Tam se bude konat ve večerních hodinách kulturní program s tradičním indickým tancem, divadlem, zpíváním a ukázkou náboženských obřadů. Hosté budou mít možnost také ochutnat prasádam - jídlo s láskou a oddaností připraveno pro potěšení Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Kršny.

Trasa

1. týden
28.6. Trhový Štěpánov, 29.6. Zruč nad Sázavou, 30.6. Hněvkovice, 1.7. Ledec nad Sázavou, 2.7. Leština u Světlé, 3.-4.7. Golčův Jeníkov

2.týden

5.7. Uhelná Příbram, 6.7. Jitkov, 7.7. Ždírec nad Doubravou, 8.7. Hlinsko, 9.7. Krouna, 10.-11.7. Borová

3.týden

12.7. Polička, 13.7. Bystré, 14.7. Olešnice, 15.7. Kunštát, 16.7. Svitávka, 17.7. Valchov, 18.7. Protivanov-Nama Hatta tábor

4.týden

19.-20.7. Nama Hatta tábor, 21.7. Ptení, 22.7. Plumlov, 23.7. Kostelec na Hané, 24.-25.7. Lutín

5.týden

26.7. Náměšť na Hané, 27.7. Senice na Hané, 28.7. Horká nad Moravou, 29.7. Štěpánov, 30.7. Litovel, 31.7.-1.8. Uničov

6.týden

2.8. Troubelice, 3.8. Libina, 4.8. Postřelmov, 5.8. Štítý, 6.8. Lanškroun, 7.-8.8. Dolní, Horní Čermná

7.týden

9.8. Ústí nad Orlicí, 10.8. Sopotnice, 11.8. Rychnov nad Kněžnou, 12.8. Solnice, 13.8. Opočno, 14.-15.8. Slavětín nad Metují

8.týden

16.8. Chvalkovice, Újezdec, 17.8. Radeč, Studenec, 18.8. návštěva New Santipur (farma Haré Kršna hnutí v Polsku), 19.8.-22.8. Trutnov, festival Woodstock

9.týden

23.8. Hostinné, 24.8. Studenec, 25.8. Pecka (Lhota u Pecky), 26.8. Hořice, 27.8. Králíky, 28.-29.8. Chlumeck nad Cidlinou

10.týden

30.8. Strašov, 31.8. Choltice a návrat na farmu.

V neděli bývá volný den. Vyhraujeme si právo na možnost drobné změny trasy především v měsíci srpnu, neboť v okamžiku uzávěrky tohoto čísla nemáme potvrzena všechna místa k přenocování.
Obě fotografie jsou z loňské české padayatry

Vaše dopisy

nedávno jsem dostal knihy, které mě zaujaly. Jsou to Nauka o seberealizaci a Vědecké poznání duše. Chtěl bych se stát oddaný Kršnovi a dozvědět se o Ném víc. Spíše mám tisíce otázek a myslím, že byste mi mohli na ně odpovědět. Možná, že se Vám budou zdát nepodstatné a tento dopis skončí v koši, ale kdo jiný by měl odpovědět na moje otázky. Prosím Vás, odpovězte mi, velice mi na tom záleží.

(Jaroslav V. z Kladna)

o hnutí a filozofii Haré Kršna jsem se dozvěděl čirou náhodou z denního tisku... V období dospívání jsem měl velké potíže s alkoholem, holdoval jsem vícestupňovému pivu i jinému tvrdému alkoholu. Dnes po získaných životních zkušenostech se tohoto prostě odříkám. K tomuto mi pomohlo i čtení těch několika knih, které jsem si u Vás objednal.

(Josef B.)

díky tomu, že jsem se zúčastnil Malého indického festivalu v našem městě, jsem se začal zajímat o Haré Kršna hnutí. Bylo to jen takové povrchní, proto jsem se rozhodl, že začnu aspoň tím vařením.

(Zdeněk H. z Velkého Meziříčí)

s uvědomováním si Kršny jsem se blíže seznámila asi teprve před měsícem. Stalo se to prostřednictvím knihy Vědecké poznání duše. Nikdy v životě bych neřekla, že jedna kniha mi takto může změnit život. Cítím, že se ve mně něco děje a nutí mě to stále vědět víc a víc. V létě bychom chtěli s přítelem navštívit Kršnúv dvůr, pokud to je možné.

(Timea S. ze Slovenska)

Jsem démon nebo vaišnava?

Satsvarúpa dás Gósvámí

Ukázkou z malé knížky

Satsvarúpa dás Gósvámího si připomeneme oslavy zjevení Pána Nrsinhadéva, které proběhly 29. dubna na Kršnově dvoře. Zaujme-li vás tato ukázka, můžete si publikaci objednat u naší zásilkové služby.

Část předmluvy

Doufám, že vyprávění smyšleného příběhu vycházejícího ze Šrímad Bhágavatamu, mi poskytne dostatečnou svobodu popsat určité aspekty života a filozofie vědomí Kršny, které by jinak bylo asi velice těžké vyjádřit, a zároveň bude přitažlivé pro čtenáře.

Podarí-li se dosáhnout těchto dvou cílů, pak věřím, že to stojí i za „překonání nedůvěry“, se kterou se čtenář patrně bude potýkat, když uslyší hlavního hrdinu Haršašóku, jak si zapisuje události z Hiranjakašipuova dvora, jenž předcházely zjevení Pána Nrsinhadéva.

Kapitola první - Troufalý přestupek

Jsem démon nebo vaišnava? To je otázka! Víme, že chlapci daitjů se dnes tajně setkají s Prahládem a budou oslavovat Šrí Višnu. Měl bych to nahlásit jejich učitelům, Šandovi a Amarkovi, ale myslím, že to neudělám.

Kdo si vlastně myslím, že jsem?

Haršašóka, jeden z Hiranjakašipuových úředníků, nebo ne? A můj syn Daitjadží vyroste v asuru a bude mít styky v královské rodině. Nebo se snad mýlím? Od té doby, co jednoho dne přišel domů a začal mluvit o Višnuovi, se ve mně všechno obrátilo vzhůru nohama. A nejen ve mně, šíří se to po celém paláci. Už to ví i sám panovník. Dej si pozor, Haršašóko, a koukej, kam šlapeš, jestli chceš zůstat mezi živými.

Píšu si to, abych se v tom sám zorientoval. Všechno se stalo tak rychle a já mám strach, kam to všechno dospěje. Náš vládce bez milosti zabije kohokoliv, kdo mu způsobí sebe-menší nepříjemnosti. Také jsem vždy věřil, že musím zabít své nepřátele, protože jinak oni zabijí mě. Vzpomínám si, když náš Pán Hiranjakašipu prováděl tvrdou askezi, aby dosáhl nesmrtelnosti, Indra a ti ostatní ničemové - polobozi - toho okamžitě využili a přepadli palác. Museli

jsme se bránit a při boji člověk musí zabít. Chceš-li vládnout, musíš umět vnést ostatním strach do jejich myslí. Všechny tyhle věci vím, ale nikdy před tím jsem se nad nimi nepozastavoval. Až nyní...

Chci si to srovnat v hlavě, a proto si všechno zrekapituluji - všechno, co se stalo až do tohoto okamžiku. Jak to vlastně začalo? Porazili jsme polobohy a do byli jsme zpět celou říší. Všechno šlo

dobře. Vladař byl silný a šťastně si užíval zlata, měkkého lůžka a žen. A nám se také dostalo všeho dosytosti.

Celá ta prapodivná věc začala kvůli královu pětiletému synovi Prahládovi. Ten chlapec byl stále v extázi. Smál se a plakal blažeností a nikdo nevěděl proč. Měli jsme za to, že jsou to obyčejné dětské manýry. Kromě jeho matky s ním byl jen málokdo. Od té doby jsem se postupně dovídal další podrobnosti. Jak poslouchal kršna-kathá od Nárady Muniho, když byl ještě v lůně své matky, a mnoho jiných neobyčejných věcí. V té době jsem nic nevěděl. Ostatně, kdo by tomu věnoval pozornost? Až jednoho dne, když byli učitelé o přestávce pryč, se Prahlád Mahárádž postavil a začal všem dětem kázat o slávě Pána Višnu. Společně zpívali Boží jména - Haré Kršna! Nebyl jsem tam, ale slyšel jsem to večer od svého syna.

Mělo to na mě zvláštní vliv. Nejdřív jsem si řekl, že je to jen nesmysl, troufalý přestupek proti asurům. Všichni dobře víme, že Višnu je Bůh, kterého uctívají naši nepřátelé - polobozi - a už zabil několik démonů, kteří byli Hiranjakašipuovi velmi drazí. Jak by mohl vladařův syn...? Ale když mi o tom Daitjadží vypráví, cítím cosi příjemně uklidňujícího a niterně osvěcujícího. Prahlád kritizuje materialistický život a vysvětluje, že je to ztráta času. Říká, že naše fyzická těla a majetek - to nejsme my samotní. To není naše skutečná totožnost. Všechno bude zakrátko zničeno a naše snaha tyhle věci ochránit nám přináší jen velkou úzkost. My jsme duše a ne těla. Slyšeli jsme to již dřív, ale považovali jsme to za blábohy a nesmysly - takové ty řečičky polobohů. Ale Prahlád to vysvětluje tak působivě, že tomu od Daitjádžího rád naslouchám.

Můj chlapec vypadá tak šťastný, a když mi to všechno říká, celý září. Všechno vysvětluje na příkladech: Stejně jako zlatokop pozná přítomnost zlata v ze-

mi a dokáže ho z ní získat, tak může seberealizovaný mudrc poznat přítomnost věčné duše v těle. Zajímáte-li se však o sexuální rozkoše a o peníze, zne-možní vám to duši porozumět. Nad individuální duší je Nejvyšší Duše, Nejvyšší Pán. „Jelikož Ho skrývá závoj vnější energie, ateistům se zdá, že neexistuje,“ říká Daitjadží. Fascinuje mě to a začal jsem si psát všechno, co jim Prahlád říká. Dělán to už třetí den, ale dnes jeden z úředníků našel můj zápisník na stole, když jsem byl pryč.

„Co to sakra je?“ listoval si v něm.

„To nic,“ řekl jsem klidně. „Pozvali mě na přednášku do školy, a tak jsem si dával dohromady nějaké argumenty proti nepřítelům.“ Nechal mě být, ale bylo to pro mě varování, že celá ta záležitost je krajně nebezpečná. A lhal bych, kdybych tvrdil, že se nebojím.

Syn mě naučil Haré Kršna mantru.

Opakuji si ji potají. Všechno je pro nás tak nové a já to úplně hltám. Teď vidím, že všechno, co nám dřív o Višnuovi tvrdili, bylo dost překroucené a neúplné. Je to zvláštní, jako by pod mojí démonskou sko-řápkou byla přirozená touha po duchovním životě.

Kluci jsou chytrí a nějakou dobu se jim podařilo udržet všechno v tajnosti. Šanda a Amarka bývají často duchem nepřítomní a nevědí, co se děje. Přišel na to až samotný vladař, když si včera na královském trůnu posadil Prahláda na klín. „Můj chlapče, co nejlepšího ses ve škole naučil?“ Nebyl jsem tam osobně, ale všichni už vědí, co se tam odehrálo. Prahlád začal příjemným hlasem odpovídat: „Drahý králi démonů, nejlepší z asurů...“ ale pak řekl, že se od svého duchovního učitele naučil, že nejlepší je zanechat rodinného života, který je jako temná studna bez vody, kde na člověka čeká jen utrpení. Člověk by se měl vydat do Vrndávanu, kde převládá vědomí Kršny, a odevzdat se Nejvyšší Božské Osobnosti.

**První část přednášky Jeho Božské Milosti A.Č. Bhaktivédanty
Swamiho Prabhupády ze Šrímad Bhágavatamu
(3.zpěv, 25. kapitola, 22. verš), Bombay, 22.11.1974**

Takový sádhu neochvějně,
věrně a oddaně slouží Pánu
a v Jeho zájmu se vzdává všech
ostatních svazků, včetně
rodinných a přátelských
vztahů v tomto světě.

mayy ananyena bhavena
bhaktim kurvanti ye drdham
mat-krte tyakta-karmanas
tyakta-svajana-bandhavah

Nejvyšší Osobnosti Božství. Přijmeme-li to, nemáme závazky k nikomu jinému a to je skutečná svoboda. Nejvyšší Pán to může zařídit. Máme tuto praktickou zkušenost. Je-li člověk odsouzen k smrti, nikdo ho nemůže zachránit. Může mu prominout prezident či král, a pak může být zachráněn. Žádný zákon ho zachránit nemůže, ale prezidentova nebo králova milost ho zachrání. S tím máme praktickou zkušenost. Když se opravdu odevzdáme... Když odevzdáme i svůj život, bohatství a svoji inteligenci... Tato oběť se nazývá jadžňa. Každý je velice inteligentní v tom, jak si zařídit smyslový požitek, dokonce i mravenec. Musíme to obětovat. Neuspokojte své smysly, ale snažte se uspokojit Kršnovy smysly. Potom budete dokonalí. To je třeba se naučit od sádhu (světce). Je to doporučeno. Do jaké míry se snažíme uspokojovat své smysly a jsme připoutáni k tomuto hmotnému světu, tak do té míry jsme víc a víc zapleteni. Sádhu je představitel Kršny. Sádhu nikdy neřekne služte mně, ale bude říkat služte Kršnovi. Proto musíme přistoupit ke Kršnovi skrze sádhu

a ne přímo. To potvrzuje Naróttama dás Thákur - vaišnavský áčárja. Nemůžeš přímo přistoupit ke Kršnovi. Musíš jít skrze průzračné médium - zástupce Kršny. Čaitanja Maháprabhu řekl Rúpovi Gosvámímu, že cestujeme po celém vesmíru s milióny a trilióny planetami nahoře i dole a získáváme různé druhy těl - 8 400 000 druhů. Existuje 14 různých planetárních systémů. Cestujeme v těchto různých planetárních systémech. Když jsme zbožní, jsme povýšeni na vyšší planetární systémy. Když jsme bezbožní, jdeme více a více dolů. Jsme-li umístěni v satva-guně (kvalita dobra), jsme povýšeni k vyšším planetárním systémům. Když jsme nakaženi tamo-gunou (kvalita nevědomosti), pak jdeme níže a níže. Když jsme nakaženi vášní, udržujeme se ve středních planetárních systémech. Kršna ale říká v Bhagavad-gítě, že dokonce i kdyby jsi šel na ten nejvyšší planetární systém, na Brahmaloce, kde je život velice dlouhý, stále podléháš opakovanému rození a umírání. To je popsáno v Bhagavad-gítě. Musíme přijmout útočiště u sádhu. Guru znamená sádhu. Sádhu znamená oddaný Pána. Když nejsme sádhu, nemůžeme se stát guru. Sádhu znamená.... To je popsáno v tomto verši. To je sádhu. Ne každý, kdo má dlouhé vousy, je sádhu. Sádhu znamená oddaný Pána. To je první kvalifikace. Kršna říká stejnou věc. To říká i Kapiladéva, který je inkarnací Kršny. Stejnou věc říká jako Kršna v Bhagavad-gítě. Ananya znamená bez odchylky a pouze Mně. Ne, že vezmu kousek odtud, kousek odtamtud, cokoliv je dostupné. Ne. Ti, kdo touží po materiálních věcech, jdou k různým polobohům. Vezmou trochu něco od Šivy, něco od Durgy, něco od Kali. Jsou různí polobohy. Zvláště bohyně Durga a Šiva a Ganěša, Súrja. Višnu. Uctívání Višnu je nejlepší. Šiva odpovídá na dotaz bohyně Párvatí, jaký je nejlepší způsob uctívání, protože je tolik způsobů uctívání dokonce i mezi polobohy. A Šiva řekl: „Má drahá Párvatí,

mezi všemi druhy uctívání je uctívání Višnu nejlepší.“ Potom znovu řekl: „Přesto však existuje ještě lepší uctívání.“ To je co...? Uctívání Višnu je nejlepší, ale ještě více je uctívání vaišnavu. Duchovní život začíná sdružováním se se sádhuem, s oddaným. Nemůžeme udělat pokrok ani o kousek bez milosti sádhu. Otec Prahláda Mahárádže se zeptal svého syna: „Můj drahý synu, Prahláde, jak jsi mohl tak pokročit v Kršna vědomí.“ I když byl Hiranjakašipu démon, tak se zajímal. Prahlád Mahárádž řekl: „Můj drahý otče...“ Oslovil otce jako nejlepšího z asurů. Asura znamená démon a varya znamená nejlepší. Protože se Hiranjakašipu zeptal: „Jak jsi mohl tak pokročit v Kršna vědomí, Prahláde? Jaký to je proces?“ I když byl velký učenec, tak se ptal. Prahlád Mahárádž řekl: „Můj drahý otče, největší z démonů, toto vědomí Kršny nemůžeme získat vlastní snahou, ani pomocí pokynů od jiných či účastí na setkáních. Nespoutané smysly je odnášejí do nejtemnějších koutů nevědomosti, a tak se bláznivě zaměstnávají tím, čemu se říká žvýkání přežvýkaného.“ To znamená uspokojování smyslů. V západních zemích vidíme, jak jsou všude připoutáni k uspokojování smyslů. Každý má sex a přesto nejsou spokojeni. Oni se chodí dívat na nahé tanečnice. To se nazývá žvýkání přežvýkaného. Grha-vrata označuje ty, kteří se rozhodli zůstat v materiálním světě, v rodinném životě. Nejsou připraveni přijmout nic jiného. Védský princip je zůstat v rodinném životě po nějakou dobu, ale ne navěky. Povinnost je opustit ve stáří rodinný život, proto jsou čtyři životní stádia: brahmačárí, grhastha, vānaprastha a sannyása a čtyři sociální stavy: brahmana, kšatrija, vaišja a šúdra. Brahmana musí být brahmačárí, potom grhastha, potom vānaprastha a pak musí vzít sannyása.

(pokračování příště)

Banánová raita

Raity se skládají buď z vařené či syrové zeleniny, nebo z čerstvého ovoce, a míchají se s kořeněným jogurtem. Raity, podáváme v malých miskách, jsou lehké, osvěžující a snadno připravitelné. Zvýrazňují chuť hlavních chodů. Jejich svěží barvy zkrášlují vzhled celého jídla.

4 malé, tuhé, zralé banány
475 ml bílého jogurtu
1 čl soli
1/2 čl cukru
2 pl oleje
2 čl semínek černé hořčice
1 čerstvé čili, nadrobno nasekané a bez semínek
3 pl čerstvých mátových listů (možno vynechat)

Oloupané banány nakrájejte příčně na asi 3 mm silné plátky. V míse rozmíchejte jogurt se solí, cukrem a mátovými listy. Potom přidejte banány. V malé pánvi rozehřejte olej. Vhodte do něj hořčičná semínka a když přestanou lupat, odložte pánev z plamene. Přidejte čili, promíchejte a potom přilijte do jogurtu. Dobře zamíchejte a před podáváním nechte alespoň hodinu chladit.

(čl-čajová lžička, pl-polévková lžíce)

Toto číslo připravil Mandala-kara dás. Vydává a rozšiřuje Mandala-kara dás, Kršněv dvůr, 257 01 Postupice.

Podávání novinových zásilek povoleno správou pošt střední Čechy v Praze, č.j. P/Fiš-2623/93 ze dne 28.12.1993. Předplatné pro rok 1999 je 60,-Kč.

Děkuji vám za všechny členy naší komunity za případné příspěvky na podporu projektu Kršněv dvůr.

Védská svatba na Kršnově dvoře

Neděle
30. května 1999
14.00 hod.

Védskou svatbu - staroindický obřad - zhlédnout ve střední Evropě není tak běžnou záležitostí. Na Kršnově dvoře proběhne tato ojedinělá akce již potřetí. V roce 1992 a 1997 se konaly védské svatby s velkým pozitivním ohlasem. Barevný obřad lahodící oku, zpěv tradičních indických manter lahodící sluchu i vůně Orientu mohou být pro vás zážitkem na celý život.

Srdečně zveme.

Spojení na Kršnúv dvůr:

vlakem - z Prahy pojedete do Benešova u Prahy, zde přestoupíte na trať Benešov u Prahy-Trhový Štěpánov. Pátá zastávka se jmenuje Městečko u Benešova. Tam vystoupíte a statek, který uvidíte v údolí, je Kršnúv dvůr.

autem - pojedete z Benešova na Vlašim. Dvanáct kilometrů za Benešovem leží obec Chotýšany. Za obcí pokračujete dále na Vlašim a po pravé straně uvidíte obalovnu drti. Zde odbočíte doprava, vjedete na pozemek obalovny a pokračujete dál asi 1 km lesní cestou až k pozemkům farmy.

Kontaktní poštovní adresa:
Kršnúv dvůr, 257 01 Postupice

Několik ohlasů novinářů z první védské svatby v roce 1992:

Blesk (18.8.1992): "...dostalo se nám cti být na první védské svatbě u nás...obřad řídil Padmanábha Prabhu, sympaták z USA. Právě on provedl rituální oběť ohněm... Obřad vyvrcholil vegetariánskou hostinou, pochopitelně bez kapky alkoholu."

Noviny (30.8.92): "Svatba, to nemusí být jen úřední oddávající kolovrátek, vzdouvající se krajkoví nevěstino, knedlo vepřo, dvoupatrové dorty a půlnoční halekání opilých svatebčanů. Jistě tak nekončí každý sňatek uzavřený na radnici, ale zcela jistě tak nekončí svatba védská, svatba po indicku. Poprvé v Československu se takový obřad odehrál na Kršnově dvoře u Benešova."

Svobodné Slovo (3.10.1992): "Všichni seděli v kruzích kolem malého ohniště. Okolo byl široký pruh vyskládaný z pestrobarevných květin, banánů, hroznů, pomerančů, kiwi, broskví, grapefruitů, citrónů a rajčat..."

Večerník Praha (17.8.1992): "Na první védské svatbě hnutí Haré Kršna neteklo pivo proudem a ani se neleskl omastek na bradách hostů, ale přesto zde byla nejlepší pohoda... Hostina nestála život žádného zvířete. Indická svatba v srdci Čech je laskavá."